Raad van State

200704648/1.
Datum uitspraak: 28 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/16168 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 14 juni 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 juli 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van , (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 25 januari 2005 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 juni 2007, verzonden op 18 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen als grief II is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief I klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, gegeven de uitspraak van de Afdeling van 25 januari 2006 in zaak nr. 200507329/1 (JV 2006/108), vast staat dat bij de beantwoording van de vraag of het niet voldoen aan het vereiste te beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (hierna in zijn geheel: het mvv-vereiste) kan worden tegengeworpen, geen ruimte is voor de beoordeling of artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) daaraan in de weg staat. De vreemdeling betoogt hiertoe, samengevat weergegeven, dat de rechtbank heeft miskend dat het buiten beschouwing laten van artikel 8 van het EVRM in strijd is met de jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de Mens en artikel 94 van de Grondwet. Bovendien heeft de rechtbank miskend dat de minister, alvorens het mvv-vereiste tegen te werpen, wel degelijk beoordeelt

of artikel 8 van het EVRM aan het vasthouden aan dit vereiste in de weg staat, aldus de vreemdeling.

2.3. De grief faalt. In voormelde uitspraak van 25 januari 2006 heeft de Afdeling, voor zover thans van belang, een eerdere uitspraak van de rechtbank van 21 juli 2005, waarin voormeld besluit van 25 januari 2005 werd vernietigd en werd bepaald dat de minister met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit neemt, vernietigd en de zaak naar de rechtbank teruggewezen, overwegende dat, bij de beantwoording van de vraag of het niet voldoen aan het mvv-vereiste kan worden tegengeworpen, voor toepassing van artikel 8 van het EVRM geen ruimte is, doch dat in het kader van de behandeling van een aanvraag om verlening van een mvv dient te worden onderzocht of deze verdragsbepaling tot toelating noopt, indien daartoe anderszins geen aanleiding bestaat. Daar de rechtbank bij haar thans aangevallen uitspraak was gehouden om aan de uitspraak van de Afdeling van 25 januari 2006, die gezag van gewijsde heeft, gevolg te geven, kon zij niet tot een andere dan de in grief I bestreden overweging komen.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

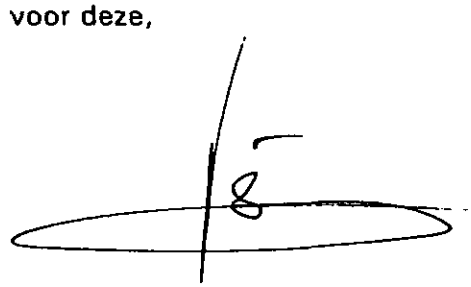
w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 januari 2008

282-523.
Verzonden: 28 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/16168
Datum uitspraak: 14 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
burger van Servië en Montenegro,
eiseres,
gemachtigde mr. R.J.C. Bindels.

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 21 november 2003 heeft eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'uitoefenen van het gezinsleven met minderjarige kinderen conform art 8 EVRM', aangevraagd. Bij besluit van 9 juli 2004 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

Bij besluit van 25 januari 2005 heeft verweerder het tegen het besluit van 21 november 2003 ingediende bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 21 juli 2005, nr. AWB 05/5221, heeft deze rechtbank het tegen het besluit van 25 januari 2005 ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat verweerder een nieuwe beslissing op bezwaar dient te nemen met inachtneming van die uitspraak.

Bij uitspraak van 25 januari 2006, nr. 200507329/1, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, het door verweerder tegen de uitspraak van

21 juli 2005 ingestelde hoger beroep gegrond verklaard, die uitspraak vernietigd en de zaak terugverwezen naar de rechtbank.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 24 mei 2007. Eiseres heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L. Louwerse, kantoorgenoot van haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.H.M. Post.

De feiten

1. Bij de beoordeling moet van het volgende worden uitgegaan.
Eiseres verblijft sinds 1992 in Nederland. Eerdere aanvragen van eiseres om toelating met als doel "verblijf bij echtgenoot" zijn onherroepelijk afgewezen. De drie minderjarige kinderen van eiseres zijn op 12 september 2003 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "conform beschikking Minister".

De beoordeling

2. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

3. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen, omdat zij niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf en voorts niet is gebleken dat zij behoort tot één van de categorieën, genoemd in artikel 17, eerste lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 dan wel artikel 3.71, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), die voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komt. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat toepassing van het mvv-vereiste niet zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, waarin de hardheidsclausule is neergelegd. Ten slotte is verweerder van oordeel dat bij de beantwoording van de vraag of het mvv-vereiste aan eiseres kon worden tegengeworpen geen ruimte is voor toetsing aan artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

4. Eiseres heeft niet betwist dat zij niet beschikt over een geldige mvv en dat zij niet behoort tot één van de categorieën vreemdelingen die van het mvv-vereiste zijn vrijgesteld. Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder, door bij het besluit op bezwaar (uitsluitend) te verwijzen naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, van 13 december 2004, het bestreden besluit op een onzorgvuldige wijze heeft genomen. Het tegenwerpen van het mvv-vereiste is in strijd met artikel 8 van het EVRM. Verweerder heeft voorts het beroep op een onbillijkheid van overwegende aard ten onrechte gepasseerd, gelet op de slechte positie van de Roma op de Balkan, het ontbreken van bescherming van familieleden in het land van herkomst en het feit dat eiseres geen diplomatieke bijstand heeft gekregen om in het bezit te worden gesteld van een paspoort.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Blijkens artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 kan onze Minister het eerste lid buiten toepassing laten, voorzover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Deze bepaling wordt aangeduid als de hardheidsclausule. In hoofdstuk B1/2.2.1 van de Vc 2000 heeft verweerder bepaald dat

het de bedoeling is dat van de bevoegdheid om tot toepassing van deze hardheidsclausule over te gaan alleen gebruik wordt gemaakt in zeer bijzondere gevallen.

7. Tussen partijen is niet in geschil dat eiseres niet beschikt over een geldige mvv en dat zij niet valt onder één van de categorieën vrijgestelde vreemdelingen. Ter beoordeling staat of verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat er geen reden aanwezig is voor toepassing van de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

8. Gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 25 januari 2006 staat vast dat bij de beantwoording van de vraag of het niet voldoen aan het mvv-vereiste kan worden tegengeworpen, geen ruimte is voor toepassing van artikel 8 van het EVRM. Hetgeen eiseres in dit verband ter zitting van 24 mei 2007 nog heeft aangevoerd, dient dan ook buiten beschouwing te worden gelaten.

9. Ten aanzien van de stelling van eiseres dat verweerder niet zorgvuldig heeft beslist door uitsluitend te verwijzen naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van 13 december 2004, die slechts een voorlopig oordeel betrof, overweegt de rechtbank het volgende. Er zijn geen aanwijzingen om te veronderstellen dat verweerder de overwegingen van de voorzieningenrechter klakkeloos heeft overgenomen. De rechtbank ziet voorts geen redenen waarom deze overwegingen – zonder nadere motivering - niet in het bestreden besluit konden worden overgenomen. De omstandigheid dat de overwegingen betrekking hadden op een voorlopig oordeel, maakt dit niet anders.

10. Ten aanzien van het beroep van eiseres op de situatie in haar land van herkomst, heeft verweerder terecht verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 3 december 2003, JV 2004/50. Daarin is geoordeeld dat buiten het kader van een procedure die betrekking heeft op een aanvraag om een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, er van moet worden uitgegaan dat de autoriteiten in het land van herkomst of bestendig verblijf afdoende bescherming bieden. Betwisting daarvan kan derhalve geen grond opleveren voor een geslaagd beroep op de hardheidsclausule in het kader van de vrijstelling van het mvv-vereiste. Gelet op deze uitspraak kan het door eiseres gestelde over de situatie op de Balkan en het ontbreken van voldoende bescherming door de autoriteiten aldaar, niet leiden tot een geslaagd beroep op de hardheidsclausule.

11. Ter zitting is door eiseres nog gewezen op de brief van de Unitmanager Facilitering Terugkeer van 30 november 2006 waarin is meegedeeld dat er volgens de (Kroatische) ambassade onvoldoende aanknopingspunten zijn om de vermeende nationaliteit van eiseres definitief vast te stellen. De rechtbank overweegt hierover dat deze brief dateert van na het bestreden besluit, zodat deze daarom niet bij de beoordeling kan worden betrokken.

12. Gelet op het voorgaande heeft eiseres niet aannemelijk gemaakt dat er in haar situatie sprake is van een zeer bijzonder geval als bedoeld in hoofdstuk B1/2.2.1 van de Vc 2000. Derhalve bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat afwijzing van de aanvraag vanwege het ontbreken van een mvv niet zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

13. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.A.P. van der Roest en in het openbaar uitgesproken op 14 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. S.B.M. Vreeswijk als griffier.

de griffier de rechter

VERZONDEN OP

18 JUN 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:
Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Louwerse van der Velde
ADVOCATEN EN PROCUREURS

Advocaten en Procureurs

Mr L. Louwerse
Mr R.A. van der Velde
Mr H.J. Veen
Mevr. Mr P.C. Smit
Mevr. Mr S. Sewnath
Mr S.F.J. Smeets
Mr R.J.J. Flantua
Mr D.C. Vlielander
Mr W. Hendrickx
Mr E. Osinga
Mr R.P. van der Graaf
Mr I. Özkara
Mevr. Mr C.G.M.K. van der Vliet

Chef de Bureau:
Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
Mr B.P.J. van Riel
Mr I. Ozkara

PER TELEFAX: 070-3651380
Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's Gravenhage (FALK)

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
0 5 JUL 2007
ZAAKNR. V1 4648
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Utrecht, 4 juli 2007

2469 - A

Onze ref. : 203.09202 LL/BE
Inzake : ./Verblijf

Hoogedelgestreng College,

Namens mevrouw , geboren op , burger van Servie en Montenegro, hierna te noemen appellante, te dezer zake domicilie kiezende te Utrecht aan de Biltstraat 110-112 (Postbus 13273, 3507 LG) ten kantore van advocaat en procureur Mr L. Louwerse, wordt verklaard onderhavig hoger beroep namens appellante in te dienen tegen bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 14 juni 2007, 18 juni 2007 onder nummer Awb 07/16168. Ik ben door appellante daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd. Een en ander omschreven in artikel 70 VW 2000.

Appellante is van mening, dat bij afweging van alle betrokken belangen de rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Rechtbank Arnhem, niet tot de thans bestreden uitspraak heeft kunnen komen.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank Arnhem vreemdelingenkamer van 14 juni 2007, verzonden op 18 juni 2007, onder Awb nummer 07/16168.

Het hoger beroepschrift berust op de navolgende grief.

GRIEF 1

Onder punt 8 pagina 3 van de thans bestreden uitspraak overweegt de Rechtbank dat geen ruimte voor toepassing van artikel 8 van het Europese Verdrag Rechten van de Mens bij

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verricht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft.

beoordeling van de onderhavige aanvraag en daartoe, hetgeen daarvoor aangevoerd eveneens ter zitting van 24 mei 2007, buiten beschouwing dient te worden gelaten.

Ten onrechte:

Toelichting:

De onderhavige procedure ziet met name toe op verblijfsrecht waarbij een aanvraag is ingediend met het oog op gezinsleven in gevolge artikel 8 EVRM en een beroep op gebruik maken van de discretionaire bevoegdheid. Zonder limitatief te zijn wenst betrokkene, kort, op te merken dat de achtergrond van haar verblijfsrecht met name is gestoeld op haar relatie met haar hier ter lande rechtmatig wonende partner, waarbij sprake is van een zeer langdurig verblijf in Nederland, een 3-tal kinderen uit de relatie zijn geboren en met wie in gezinsverband wordt samengeleefd. Van belang te vermelden is dat aan appellante en haar kinderen oorspronkelijk verblijfsrecht is onthouden.

Uiteindelijk is op basis van de discretionaire bevoegdheid en met als verblijfsdoel conform beschikking Minister aan de kinderen verblijfsrecht verleend.

Voor appellante is niet goed denkbaar dat aan haar verblijfsrecht wordt onthouden terwijl aan haar vruchten, de kinderen wel verblijfsrecht wordt verleend.

De overweging in de thans bestreden uitspraak, onder verwijzing naar uitspraak van uw afdeling van 26 januari 2006, wat ook van laatst genoemde uitspraak zij, is onjuist.

In gevolge artikel 94 van de grondwet is verdragsrecht wat zich voor rechtstreekse toepassing leent zoals artikel 8 EVRM, rechtstreeks pasbaar in de Nederlandse rechtsorde. Hieraan kan niet middels formalistische opstelling van het niet beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, aan voorbij worden gegaan.

Miskent wordt dat ook niet de bedoeling van de wetgever is geweest om met het stellen van het MVV-vereiste aan verdragsbepalingen voorbij te gaan.

In dit verband wenst appellante ook op te merken dat de afdeling rechtspraak op dit punt voorbij gaat aan niet alleen de grondwet maar ook rechtspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens.

De unanieme ontvankelijk verklaring door het Europese Hof van de Rechten van de mens in de zaak . . . . . (JV 2005/303) in samenhang met artikel 94 grondwet noopt tot een beoordeling in het kader van artikel 8 EVRM.

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheids-verzekering, in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft.

Louwerse van der Velde advocaten

Streekziekenhuis is ook gewezen in de onderhavige procedure op de uitspraak van onder meer de vreemdelingenkamer Rechtbank 's-Gravenhage, zittingplaats Rotterdam d.d. 23 mei 2006 onder Awb 05/24496 (Ljn: Ax 9247.

In dit verband kan eveneens worden gewezen op de uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht onder zaaknummer Awb 06/10868 d.d. 26 september 2006 (kopie bijgevoegd). De Rechtbank overweegt daarbij eveneens dat het haar ambtshalve bekend is dat verweerder in afwijking van de afdeling jurisprudentie we degelijk inhoudelijk beoordeeld aan artikel 8 EVRM en er een belangen afweging in dat kader wordt gemaakt alvorens eventueel te besluiten tot het weigering van verblijf in verband met het vereiste bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf.

Met andere woorden het geheel buiten beschouwing laten van 8 EVRM is niet alleen in strijd *met international recht maar eveneens in strijd met bij geïntimeerde gebruikelijke praktijken.*

Bij de mondelinge behandeling is een en ander ook uitdrukkelijk aan de orde gesteld waarbij door, de gemachtigde van, thans appellante is gewezen op de uitvoeringspraktijk bij verweerder waarbij artikel 8 EVRM we degelijk bij de beoordeling wordt betrokken.

Dit is ook de bedoeling van de wetgever geweest. Zo blijkt onder meer uit de nota van *toelichting (pagina 140 Staatsblad 497 bij artikel 3.71 van het vreemdelingenbesluit 2000* (VGL uitspraak onder Awb 05/5221 d.d. 21 juli 2006 in de zaak van appellante door de uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingplaats Arnhem welke uitspraak op zich zelf genomen overigens wet vernietigd door uw afdeling uitspraak in de zaak van thans appellante van 25 januari 2006. aanknopingspunt voor het gegeven dat sprake is van een excessief formalisme door artikel 8 EVRM buiten de beschouwing te laten blijkt onder meer eveneens uit de uitspraak in zake en hoogkamer tegen Nederland gepubliceerd JV *2006/90.*

In de visie van appellante is daadwerkelijk sprake onder verwijzing naar uw afdeling jurisprudentie van een excessief formalisme door zoals in de thans bestreden uitspraak wordt overwogen in de hier aangevallen overweging dat geen ruimte is voor toepassing van artikel 8 EVRM in het kader van de onderhavige procedure.

Voorts zij in dit kader vermeld de uitspraak voorzieningenrechter Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Dordrecht van 7 maart 2006 onder Awb 05/49152 gepubliceerd Jv 2006, nummer 184.

Aan de feitelijke omstandigheden dient nog te worden toegevoegd dat het voor appellante niet goed mogelijk is terug te keren naar haar land van herkomst. appellant is overigens in Italië geboren uit een zigeuner gezin en zal geen toegang tot een van de thans bestaande republieken in het voormalig Joegoslavie waar haar ouders oorspronkelijk vandaan kwamen.

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons te verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering, in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft.

Louwerse van der Velde advocaten

Ook in de thans lopende procedure is hier op gewezen onder meer met het schrijven van de Kroatische autoriteiten. Hetgeen hierover naar voren is gebracht ter terechtzitting is ten onrechte buiten beschouwing gelaten (VGL overweging 1 op pagina 3 van de thans bestreden uitspraak).

Nu de doel waaronder de aanvraag is ingediend, artikel 8 EVRM en deze bepaling rechtstreeks werkend is valt niet in te zien waarom met deze gegevens rekening wordt gehouden.

In verband hiermee volgt dan ook:

GRIEF II

Door te overwegen onder rechtsoverweging 11 op pagina 3 van de thans bestreden uitspraak dat met het schrijven van de unit manager facilitering terugkeer van 30 november 2006 waarin is aangegeven dat betrokkene niet kan terugkeren naar Kroatië, met deze geen rekening worden gehouden nu deze brief dateert van na het bestreden besluit, miskent de Rechtbank de rechtstreekse werking van de verdragsbepaling in gevolge artikel 8 EVRM.

Zij zal derhalve ex nunc dienen te beoordelen of deze omstandigheden bij de afwegingen dienen te worden betrokken.

Meer in het algemeen miskent de Rechtbank dat er een verblijfsvergunning is aangevraagd met een beroep op artikel 8 EVRM. In dat kader is in het beleid in de vreemdelingencirculaire geen uitdrukkelijk overweging gewijd waar het gaat om de wens om te komen tot verblijf bij in dit geval minderjarige kinderen aan wie in het kader van de discretionaire bevoegdheid wel verblijf is verleend.

Door niet een deugdelijk beleid te voeren miskent geïntimeerde het belang van onder meer artikel 8 EVRM.

Daarnaast wordt in het geheel geen aandacht geschonken aan het opgeworpen international verdrag inzake de rechten van het kind.

In dat kader is van belang dat op geen enkele wijze in de procedure van betrokkene aangaande haar verblijfsrecht in Nederland voor verblijf bij kinderen wordt bezien of en zo ja in hoeverre in gevolge artikel 3 lid 1 van het IVRK aanleiding bestaat om te komen tot een overweging waarbij het belang van het kind als dragende wordt beschouwd.

Daarbij komt dat op vele plaatsen in het IVRK aanknopingspunten te vinden zijn dat opvoedingen en verzorging door de ouders en derhalve de rol van de ouders in de opvoeding van het binnen het gezin geboren rechtmatig in Nederland verblijvende, kinderen, enig

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft

belang wordt gevonden laat staan dat hier enig belang aan wordt toegekend bij de verblijfsaanvraag van appellante.

Het IVRK benadrukt het belang van de ouders voor kinderen. Ouders zijn de eerste verantwoordelijke voor de opvoeding en verzorging van hun kinderen. In het verdrag worden ouders 37 keer direct of indirect benoemd (familieleden, wettelijk vertegenwoordiger, moeder, degene die verantwoordelijk zijn).

In artikel 5 van dit verdrag wordt de rol van de ouders benadrukt terwijl in artikel 18 de ouders als eerst verantwoordelijke voor de opvoeding en ontwikkeling van het kind worden genoemd.

Dit laatste aspect is tevens weer terug te vinden in artikel 7.

Het gaat in dit verband niet aan dat verweerder maar ook de thans aangevallen uitspraak deze aspecten geheel laat voor wat zij zijn, terwijl overigens de voormalig Minister voor vreemdelingenzaken en integratie naar aanleiding van uitdrukkelijke kamervragen hieromtrent heeft gesteld dat artikel 3 van het IVRK relevant is in alle procedures waar minderjarige al dan niet alleenstaand bij betrokken zijn.

Bij de tot stand komen van regelgeving en beleid voor minderjarige vindt toetsing plaats aan de internationale verdragen waarbij Nederland partij is waaronder het IVRK (VGL Tweede Kamer vergaderjaar 2006/2007 aanhangsel van handelingen nummer 63).

Miskent wordt dat dit aspect in het beleid in het geheel geen aandacht heeft verkregen.

Juist ook daarom is met als verblijfsdoel artikel 8 EVRM een aanvraag ingediend teneinde een dergelijke beoordeling te bewerkstellingen.

Huidig standpunt van thans geïntimeerde is dat het IVRK op zich zelf genomen is vervat in artikel 8 EVRM en derhalve de beoordeling in het kader van het IVRK, tegen de achtergrond van artikel 8 EVRM zal plaatsvinden.

Deze bepalingen vinden op geen enkele moment evenwel een relevante of dragende overweging in de verblijfsrechtelijke procedure van thans appellante.

Bij de beoordeling van de aanvraag met het verblijfsdoel zoals die thans voorligt zal een inhoudelijke beoordeling dienen plaats te vinden waarna eventueel een afweging moet worden gemaakt of niet alsnog ontheffing te worden verleend van het vereiste bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf vanwege onbillijkheid van overwegende aard.

Het is die volgorde die gehanteerd zal moeten worden met een beroep op de discretionaire bevoegdheid zoals gedaan, nu het verblijfsdoel niet een nadrukkelijk verblijfsdoel is zoals

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheid-verzekering, in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft

Louwerse van der Velde
ADVOCATEN

benoemd in de Nederlandse vreemdelingenwetgeving en derhalve in de restcategorie van het *vreemdelingenbesluit*.

Appellante verzoekt uw afdeling bestuursrechtspraak Raad van State dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem gewezen onder procedurenummer Awb 07/16168 d.d. 14 juni 2007 te vernietigen en te bepalen als uw afdeling bestuursrechtspraak in goede justitie vermenen te behoren.

Advocaat-Gemachtigde.

Gelieve de voor dit beroepschrift verschuldigde griffierechten ten laste van onze rekening courant te brengen: PFZ/201171.

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110\112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Derdengelden 41.36.72.794 *

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheids-verzekering in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft.